

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

ARREST

**nr. 237.098 van 19 januari 2017
in de zaak A. 218.833/IX-8846**

In zake: Tomas VANDEN BUSSCHE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Koenraad Compennolle
kantoor houdend te 8340 Damme
Damse Vaart Oost 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Financiën
die woonplaats kiest bij
de Centrale Rechtskundige Dienst van de FOD Financiën
gevestigd te 1030 Brussel
North Galaxy – Toren B
Koning Albert II-laan 33 bus 15

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 maart 2016, strekt tot de nietigverklaring van “een beslissing van de Federale Overheidsdienst Financiën d.d. 29 januari 2016 waarbij een cumulatiemachtiging wordt geweigerd, en tegen het dispositief en een aantal daarin opgelegde voorwaarden en verboden, door diezelfde overheid opgelegd bij een beslissing van 29 januari 2016 waarbij een cumulatiemachtiging wordt verleend”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

De verzoekende partij heeft op 1 september 2016 een memorie van wederantwoord ingediend.

Respectievelijk op 23 september 2016 en 21 september 2016 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan de verzoekende partij en de verwerende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 14*bis*, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: het algemeen procedurereglement).

De verzoekende partij heeft gevraagd om te worden gehoord.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 december 2016.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Koenraad Compernelle, die verschijnt voor de verzoekende partij en attaché Selim Dedeli, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Werner Weymeersch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 21, tweede lid, van zijn gecoördineerde wetten stelt de Raad van State het ontbreken van het vereiste belang vast als de verzoekende partij de termijn voor het toesturen van de memorie van wederantwoord niet eerbiedigt.

4. Bij het verzenden van de memorie van antwoord van de verwerende partij aan verzoeker heeft de hoofdgriffier melding gemaakt van het voormelde artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van artikel 14*bis*, § 1, van het algemeen procedurereglement.

Verzoeker wordt geacht die melding op 1 juli 2016 te hebben ontvangen.

5. Verzoeker heeft pas op 1 september 2016 een memorie van wederantwoord ingediend, dit wil zeggen ná het verstrijken van de termijn van zestig dagen waarover hij krachtens artikel 7 van het algemeen procedurereglement daarvoor beschikte.

6. In een brief van 10 oktober 2016, waarin hij de Raad van State vraagt om te worden gehoord, stelt verzoeker het volgende:

“Ik ontving in goede orde uw brief van 13 september 2016, waarbij wordt medegedeeld dat de memorie van wederantwoord niet tijdig werd ingediend.

Wegens het ontbreken van de nuttige browser voor kennisname van de brief, kon hiervan pas op 30 september 2016, en na vervanging en volledige updating van de PC-installatie van de raadsman van Verzoeker, kennis worden genomen.

Verzoeker vraagt u hierbij om te worden gehoord in deze procedure, waarvan het belang dat hij in zijn verzoekschrift liet gelden ontegensprekelijk vaststaat. Het is verzoeker trouwens bekend dat meerdere ambtenaren, net zoals hij tewerkgesteld bij de FOD Financiën, Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie, een gelijkaardig verzoekschrift hebben ingediend bij de Raad van State, handelend over gelijkaardige beslissingen van de administratie, die door hen worden betwist. Zijn vraag om gehoord te worden ka-

der[t] bijgevolg niet alleen in zijn belang, maar ook in het belang van de rechtszekerheid.

Verzoeker verontschuldigt zich tegenover de Raad van State uitdrukkelijk voor de laattijdige kennisname van de brief van 13 september 2016.”

Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat de pc-problemen waarvan hij melding heeft gemaakt in de voormelde brief van 10 oktober 2016 ook hebben verhinderd dat hij tijdig zijn memorie van wederantwoord heeft ingediend.

7. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 17 oktober 1990, waarbij huidig artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State initieel tot stand is gekomen, blijkt dat de wetgever “stringente” gevolgen wenste te verbinden aan het niet respecteren van de termijn en dat onder geen beding een excuus voor het niet of het niet tijdig indienen van een memorie van wederantwoord zou worden aanvaard.

Dit komt neer op het instellen van een onweerlegbaar vermoeden, dat enkel door het bewijs van overmacht of onoverkomelijke dwaling ongedaan kan worden gemaakt.

8. De uitleg van verzoeker in zijn brief van 10 oktober 2016 met betrekking tot de pc-problemen die hij heeft ondervonden om kennis te nemen van de brief van de griffie van de Raad van State van 13 september 2016 vermag alleszins niet te verklaren waarom hij de voorgeschreven termijn om een memorie van wederantwoord in te dienen, die voor hem reeds verstreek op 30 augustus 2016, niet heeft kunnen respecteren.

Voor zover verzoeker ter terechtzitting laat gelden dat de pc-problemen waarvan sprake in de voormelde brief, ook voordien al aanwezig waren en hem hebben verhinderd tijdig een memorie van wederantwoord in te dienen, moet erop worden gewezen dat deze loutere bewering niet in het minst is gestaafd. Hoe dan ook kan de noodzakelijk gebleken “vervanging en volledige

updating van de PC-installatie van de raadsman van Verzoeker” niet worden beschouwd als overmacht – te weten een gebeurtenis die niets van doen heeft met verzoeker en die niet voorzien, verhinderd of overwonnen kon worden – noch als onoverkomelijke dwaling. Verzoeker heeft immers zelf voor de elektronische procedure gekozen en het blijkt helemaal niet dat het buiten zijn mogelijkheden lag om de bedoelde pc-installatie, zo nodig, tijdig daarvoor aan te (laten) passen.

9. Dat verzoeker in zijn voormelde brief van 10 oktober 2016 stelt “ook in het belang van de rechtszekerheid” op te treden, doet niets af aan de toepassing van artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Niet alleen immers vermag deze verzoeker het voorliggende beroep slechts te steunen op een persoonlijk belang, bovendien maakt artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bij het bepalen van het gevolg van het laattijdig toesturen van de memorie van wederantwoord, geen onderscheid al naargelang de aard van het ingeroepen belang.

10. Er blijkt derhalve geen grond om de in artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalde sanctie niet toe te passen.

Krachtens deze wetsbepaling moet dan ook worden vastgesteld dat bij verzoeker het vereiste belang om de gevorderde vernietiging te verkrijgen, ontbreekt.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 19 januari 2017, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys